

Notitie geur in bestemmingsplan VAR West

Inleiding

VAR heeft het voornemen om aangrenzend aan het huidige bedrijfsterrein een nieuw terrein in bedrijf te nemen (VAR West). Op dit terrein worden in eerste instantie activiteiten voorzien waarbij geen geuremissies zullen vrijkomen. Mogelijk dat in de toekomst activiteiten zullen worden uitgevoerd waarbij dit wel het geval kan zijn. Dit zou het sorteren van bedrijfsafval kunnen zijn. Uitgesloten worden activiteiten zoals composteren en het gebruik van het terrein als stortplaats.

In deze notitie wordt ingegaan op het ontstaan van geuremissies, de geurbronnen bij VAR en op welke wijze beleidsmatig wordt omgegaan met geuremissies van nieuwe activiteiten.

Geuremissies

Geur wordt waargenomen via specifieke gasvormige verbindingen in de lucht. Dit kunnen chemisch gezien zeer verschillende verbindingen zijn. Bij de verwerking van afvalstromen en dergelijke zijn deze geurstoffen voornamelijk afkomstig van microbiële afbraak van organisch materiaal. Dit kan zowel aeroob als anaeroob zijn. De typische wat zurige geur van afval is afkomstig van de eerste fase van anaerobe afbraak. Daarnaast kan verdamping van aanwezige stoffen ook geur veroorzaken. Organische materialen¹ zoals GFT-afval zullen dus veel geur kunnen veroorzaken. Inerte materialen² zoals puin, beton, schoon zand e.d. zullen door de afwezigheid van organisch materiaal geen geur veroorzaken.

Geuremissies VAR

Binnen VAR wordt een grote diversiteit aan stoffen verwerkt. In 2003 zijn de geurbronnen van VAR in beeld gebracht [1]. Uit dit onderzoek bleek dat het composteerbedrijf en het stortbedrijf de belangrijkste geurbronnen zijn. In 2008 is de geursituatie geactualiseerd [2]. Andere bronnen dragen niet of nauwelijks bij aan de geuremissies. Dit geldt ook voor het sorteren van bedrijfsafval. Uit metingen is gebleken dat de hallen waarin bedrijfsafval wordt gesorteerd als kleine geurbron kunnen worden gekwalificeerd. Aan de totale geuremissie van VAR draagt een hal waarin bedrijfsafval wordt gesorteerd minder dan 3% bij aan de totale geuremissie.

Nieuwe geuremissies

Wanneer dus op het nieuwe terrein alleen inerte materialen zullen worden verwerkt, zullen hierbij geen geuremissies vrijkomen. In de situatie dat de VAR op dit terrein alsnog materialen wil gaan verwerken waarbij geur kan ontstaan, zal ten behoeve van de omgevingsvergunning een toetsing uitgevoerd moeten worden. Het algemene geurbeleid in Nederland is vastgelegd in de Nederlandse Emissie

¹ organisch materiaal: materiaal dat in substantiële mate (>15%) organische stoffen bevat die relatief weinig inert zijn en door menselijk handelen is verhoogd.

² mineraal/inert: in hoofdzaak anorganisch materiaal dat in bouwwerken of grondwerken wordt gebruikt of voorkomt. Aandeel organisch materiaal betreft relatief inert organisch materiaal dat van nature in bodem kan voorkomen.

Richtlijn Lucht (NeR). De provincie Gelderland heeft dit verder uitgewerkt in haar eigen geurbeleid (Beleidsregels geur in milieuvergunningen Gelderland 2009). Voor nieuwe situaties is het streven dat er geen nieuwe hinder wordt veroorzaakt. Dit betekent dat bij de uitbreiding van een bestaand bedrijf de geurbelasting van de omgeving in beginsel niet mag toenemen of maximaal tot een niveau mag toenemen waarbij geen hinder wordt verwacht. De consequentie is dat aan de nieuwe bron maatregelen moeten worden genomen om geuremissies te beperken of voorkomen. Een andere mogelijkheid is het treffen van maatregelen aan andere bronnen of stoppen van andere activiteiten.

De activiteit welke mogelijk uitgevoerd gaat worden op het nieuwe terrein is zoals eerder aangegeven het sorteren van bedrijfsafval. In het zogenaamde Paarse Boekje ("Bedrijven en Milieuzonering (Handreiking voor maatwerk in de gemeentelijke ruimtelijke ordeningspraktijk)") is voor een dergelijke activiteit een richtafstand van 200 meter opgenomen. Dit is nadrukkelijk een richtafstand. Deze kan worden toegepast wanneer er niet over specifieke informatie wordt beschikt. Wanneer emissiegegevens beschikbaar zijn, kan veel nauwkeuriger worden bepaald wat het invloedsgebied van een activiteit is. Verder wordt er ook geen rekening gehouden met mogelijke maatregelen.

Uit metingen is gebleken dat de hallen waarin deze activiteit plaatsvindt relatief kleine geuremissiebronnen zijn (minder dan 3% per hal van de totale emissie van VAR). Kenmerk van een dergelijke emissiebron is een relatief groot luchtdebiet met een lage geurconcentratie. In het algemeen geeft het toepassen van reinigingstechnieken op grote luchtstromen met lage concentraties een laag rendement. Lozingspuntverhoging levert dan meestal op een efficiëntere manier een verlaging van de geurblootstelling van de omgeving op. Hoe hoog een schoorsteen moet worden om een gewenst effect te bereiken moet worden bepaald met behulp van verspreidingsberekeningen. Wel kan op korte afstand al een behoorlijk effect worden bereikt met een lozingspunt op ruwweg 2 tot 2,5 maal de gebouwhoogte. Hiermee wordt namelijk voorkomen dat de verspreiding van de geuremissie wordt beïnvloed door het gebouw.

Conclusies

Van de verwerking van inerte materialen zoals puin, beton, schoon zand e.d. is door de afwezigheid van organisch materiaal geen geur te verwachten. Wanneer er een omgevingsvergunning wordt aangevraagd voor een activiteit waarbij wel geur vrijkomt zal er aan het geurbeleid worden getoetst. Uitgangspunt daarbij is het streven nieuwe geurhinder te voorkomen.

Referenties

- [1] Geuronderzoek VAR B.V. te Twello 2003
TNO-rapport R2004/004, 2004
- [2] Geurimmissiesituatie VAR B.V. na uitbreiding activiteiten
SGS-rapport EZ/06/1849.rap2